

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.111 van 10 oktober 2000
in de zaak A. 90.735/X-9469.**

In zake : 1. Pieter VERIS,
2. Ryszard Szymon DETEMMERMAN,
3. Guy POPPE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat I. CUYPERS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123 A.

tussenkomen partij :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen (N.M.B.S.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. MALLIEN,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Meir 24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pieter VERIS,
Ryszard Szymon DETEMMERMAN en Guy POPPE op 4 april 2000
hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerleg-
ging te vorderen van het besluit van 31 januari 2000 van
de gemachtigde ambtenaar tot afgifte aan de Nationale
Maatschappij der Belgische Spoorwegen van de vergunning
voor het bouwen van een dienstgebouw Logistiek Centrum
Infrastructuur aan de Plantin en Moretuslei te Antwerpen
(station Antwerpen-Oost), kadastraal bekend, sectie F,
nr. 1285/3 en 1285/6;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
13 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
C. SERVAIS die, loco Advocaat I. CUYPERS verschijnt voor
verzoekers, van Advocaat M. VERDOODT die, loco Advocaat
J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en van
Advocaat P. MALLIEN, die verschijnt voor de tussenkomen-
de partij;

Gehoord het andersluidend advies van
Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Nationale Maatschappij
der Belgische Spoorwegen met een verzoekschrift van
27 april 2000 vraagt in de debatten te mogen tussen-
komen; dat zij de begunstigde is van het bestreden
besluit; dat er reden is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers aanvoeren, in een eerste middel, dat de artikelen 1, 3, 6, § 2, en 7 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwvoorvragen geschonden zijn en, in een tweede middel, onder meer dat het zorgvuldigheids- en het vertrouwensbeginsel werden miskend; dat zij toelichten dat het noodzakelijk was om een openbaar onderzoek te organiseren, dat de gemachtigde ambtenaar de resultaten van het openbaar onderzoek niettemin niet heeft afgewacht, noch het advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen, dat het onzorgvuldig was het openbaar onderzoek vlakaf te negeren en niet in te gaan op de ingediende bezwaren, noch te motiveren waarom er niet werd op ingegaan, dat de gerechtvaardigde verwachtingen van verzoekers geschonden zijn doordat de resultaten van het openbaar onderzoek genegeerd zijn alsof ze niet bestaan;

Overwegende dat er volgens de verwerende partij geen openbaar onderzoek vereist was; dat de tussenkomende partij meent dat verzoekers ten onrechte enkel rekening houden met het koninklijk besluit van 6 februari 1971 en niet met het toepasselijke koninklijk besluit van 22 juni 1971 dat de procedure regelt van openbaar onderzoek wanneer een bouwvergunningsaanvraag van een publiekrechtelijke persoon uitgaat, dat weliswaar het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een openbaar onderzoek heeft georganiseerd, maar verzuimd heeft tijdig, conform artikel 5bis van het koninklijk besluit van 22 juni 1971, de bezwaren en opmerkingen door te sturen, dat het college van burgemeester en schepenen geen advies heeft uitgebracht, ook niet laattijdig, dat bijgevolg, gelet op artikel 46,

tweede alinea, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening het advies geacht wordt positief te zijn, dat overigens de ingediende bezwaren niet relevant waren, zodat ze hoe dan ook niet uitdrukkelijk beantwoord moesten worden en verzoekers niet het wettelijk vereiste belang hebben bij de rechtsmiddelen "met betrekking tot het zogenaamd plaats te vinden openbaar onderzoek";

Overwegende dat de tussenkomenende partij op 9 september 1999 de vergunning vraagt voor het slopen van een bestaande onderhoudspost en het bouwen van een dienstgebouw Logistiek Centrum Infrastructuur bij het station Antwerpen-Oost; dat de bouwaanvraag met brief van 20 september 1999 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen wordt toegestuurd voor advies overeenkomstig artikel 46, tweede lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening; dat de gemachtigde ambtenaar op 31 januari 2000 de gevraagde vergunning verleent; dat de op de beslissing voorgedrukte zinnen "De aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels van het uitvoeringsbesluit betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen. Er werden bezwaarschriften ingediend" zijn doorgehaald; dat de beslissing vermeldt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen niet binnen dertig dagen advies heeft uitgebracht en dat bijgevolg het advies geacht wordt gunstig te zijn;

Overwegende dat hoe dan ook het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen blijkbaar wel een openbaar onderzoek heeft georganiseerd, ter gelegenheid waarvan eerste en tweede verzoeker bezwaren hebben ingediend; dat tweede verzoeker in zijn bezwaar van 29 december 1999 meer bepaald deed gelden :

- "1. Daar het nieuwe gebouw met de langsgevel tot aan de rand van de berm komt, ongeveer 10,5m van onze tuinmuur, terwijl het bestaande complex op ongeveer 12,5m van de helling of plus of min 24,5m van onze tuinmuur staat en de gevelhoogte 7,35m bedraagt, zal dit tot gevolg hebben dat we op een imposante bouw aankijken vanuit onze achtergevel en de tuin.
2. Doordat het gebouw voorzien is van burelen met vensters die uitkijken op onze tuin, zal dit tot schending van onze privacy leiden.
3. Het slopen en het optrekken van dit gebouw alsmede het gedurig komen en gaan van wagens tijdens de werkuren van het personeel, eenmaal het dienstgebouw in werking, zal tot gevolg hebben dat we niet meer ten volle van onze tuin kunnen genieten";

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij niet nader verklaren en evenmin spontaan blijkt waarom het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen niet tevens van toepassing is op de bouw-aanvragen ingediend door een publiekrechtelijke rechtspersoon, zoals de tussenkomende partij; dat artikel 3, 5°, van het koninklijk besluit luidt als volgt :

"Wanneer voor het gebied waarin het perceel begrepen is, noch een bij koninklijk besluit goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, niet zijnde een plan als bedoeld in artikel 17 van de wet, noch een behoorlijk vergund en niet vervallen verkavelingsplan bestaat, moeten de bouwaanvragen voor de hieronder omschreven werken of handelingen openbaar worden gemaakt op de wijze en binnen de termijnen die in de artikelen 5 en 6 van dit besluit zijn bepaald :

(...)

5° bouwen of herbouwen van kantoorgebouwen met een oppervlakte van meer dan 300 m²; verbouwen van kantoorgebouwen waardoor de oppervlakte ervan op meer dan 300 m² wordt gebracht";

Overwegende dat de percelen waarvoor de bestreden bouwvergunning is afgegeven niet binnen de begrenzing vallen van een bij koninklijk besluit goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een niet vervallen verkavelingsplan; dat de bestreden bouwvergunning ertoe strekt een onderhoudspost af te breken en in de

plaats een dienstgebouw op te trekken met een oppervlakte van 1.128 m²; dat blijkens de bij de bouw-aanvraag gevoegde beschrijvende nota een nieuw gebouw gewenst is "gezien de slechte toestand van het bestaande gebouw en zijn te beperkte bureauoppervlakte"; dat volgens verzoekers "de nieuwe kantoren ook op een oppervlakte (worden) gebracht van meer dan 300 m²"; dat verwerende noch tussenkommende partij dat tegenspreken; dat de vergunde werken aan het bepaalde in artikel 3, 5°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 lijken te beantwoorden;

Overwegende dat bijgevolg de openbaarmaking geregeld door de artikelen 5 en 6 van het koninklijk besluit moest worden toegepast; dat die openbaarmaking onder meer inhoudt dat de belanghebbenden en de omwonende eigenaars schriftelijk hun opmerkingen en bezwaren bij het college van burgemeester en schepenen kunnen indienen; dat het recht om bezwaren in te dienen de verplichting lijkt mee te brengen om de bezwaren te onderzoeken en bij de beoordeling van de bouwaanvraag te betrekken;

Overwegende dat een eventueel gebrek aan beoordeling van de bezwaren door de bevoegde overheid op het eerste gezicht niet vervangen en goedge maakt kan worden door een beoordeling van de bezwaren, achteraf, door de Raad van State; dat de door de tussenkommende partij opgeworpen exceptie van afwezigheid van belang bij de besproken middelen niet opgaat;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar klaarblijkelijk meende dat een openbaar onderzoek niet vereist was; dat met verzoekers moet worden geconstateerd dat in het bestreden besluit "de Gemachtigde Ambtenaar eenvoudigweg de bepalingen rond het openbaar onderzoek heeft geschrapt"; dat het administratief dossier van de verwerende partij geen enkel

spoor van een openbaar onderzoek bevat; dat de door het koninklijk besluit van 6 februari 1971 gewaarborgde openbaarmaking geschonden lijkt;

Overwegende dat daar niet aan afdoet de vaststelling dat er hoe dan ook toch een vorm van openbaar onderzoek heeft plaatsgevonden; dat immers niet blijkt dat de gemachtigde ambtenaar van de ingediende bezwaren kennis heeft genomen; dat, voorts, de door de tussenkomende partij aangevoerde redenen om dat niet te doen niet deugdelijk lijken; dat, ten eerste, het artikel 46, tweede lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening niet de ingediende opmerkingen en bezwaren, en de kennisneming ervan, betreft, maar alleen het advies van het college van burgemeester en schepenen, dat geacht zal worden gunstig te zijn indien het niet binnen de dertig dagen wordt uitgebracht; dat, ten tweede, het artikel 5bis, § 7, van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt en de behandeling van de bouw- en verkavelingsaanvragen niet toepasselijk lijkt, omdat de ingewilligde bouwaanvraag geen project betreft als bedoeld in artikel 5bis, § 1, namelijk een project waarvoor de opstelling van een milieu-effectrapport wordt vereist;

Overwegende dat de besproken middelen in de aangegeven mate ernstig zijn;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers uiteenzetten dat zij in de Tweelingenstraat wonen op 80 m, respectievelijk vlak naast en op 60 m van de geplande werken, dat het vergunde kantorencomplex dicht bij de aangrenzende woningen van de Tweelingenstraat komt dan de bestaande onder-

houdspost die zal worden afgebroken, dat zij zullen worden blootgesteld aan drukte, lawaaihinder, het wegnemen van zonlicht, rechtstreeks zicht in de tuinen, schending van de privacy en verkeershinder;

Overwegende dat tweede verzoeker aan de Tweelingenstraat 90 woont; dat hij langs achteren, een paar meter voorbij het einde van zijn tuin, uitkijkt op een 5 m hoge berm waarop "van oudsher de spoorwegbedding is aangelegd"; dat op deze berm, dicht bij de rand, de bestreden beslissing een nieuw dienstgebouw Logistiek Centrum Infrastructuur toelaat; dat het gebouw een hoogte van 7,35 m zal hebben; dat de gelijkvloerse verdieping volgens de tussenkommende partij "de mogelijkheid (zal verschaffen) om 200 personeelsleden te kunnen bevoorraden alvorens dat zij naar hun diverse werkzones worden vervoerd", terwijl op de verdieping een refter wordt ingericht en bureaus voor een vijftigtal personeelsleden;

Overwegende dat het nadeel van de tweede verzoeker overeenstemt met wat hij reeds in zijn voorbijgeziene bezwaar van 29 december 1999 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen deed gelden; dat het nadeel bevattelijk genoeg en niet mis te verstaan is; dat het evenmin kan worden teruggevoerd tot "een reeds lang bestaande installatie" die enkel zou worden verbouwd; dat het nieuw vergunde gebouw noch qua inplanting, noch qua vorm en afmetingen met het bestaande gebouw kan vergeleken worden; dat het nadeel van de tweede verzoeker ernstig is en moeilijk herstelbaar; dat het in dit licht zonder belang is of ook de eerste en de derde verzoeker van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel doen blijken;

Overwegende dat tenminste in hoofde van de tweede verzoeker aan de voorwaarden voor een schorsing is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 31 januari 2000 van de gemachtigde ambtenaar tot afgifte aan de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen van de vergunning voor het bouwen van een dienstgebouw Logistiek Centrum Infrastructuur aan de Plantin en Moretuslei te Antwerpen (station Antwerpen-Oost), kadastraal bekend, sectie F, nr. 1285/3 en 1285/6.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tien oktober tweeduizend, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. LUST.